

DONARÁ

UNA

BATALLADA

CADA

SEMMANA.

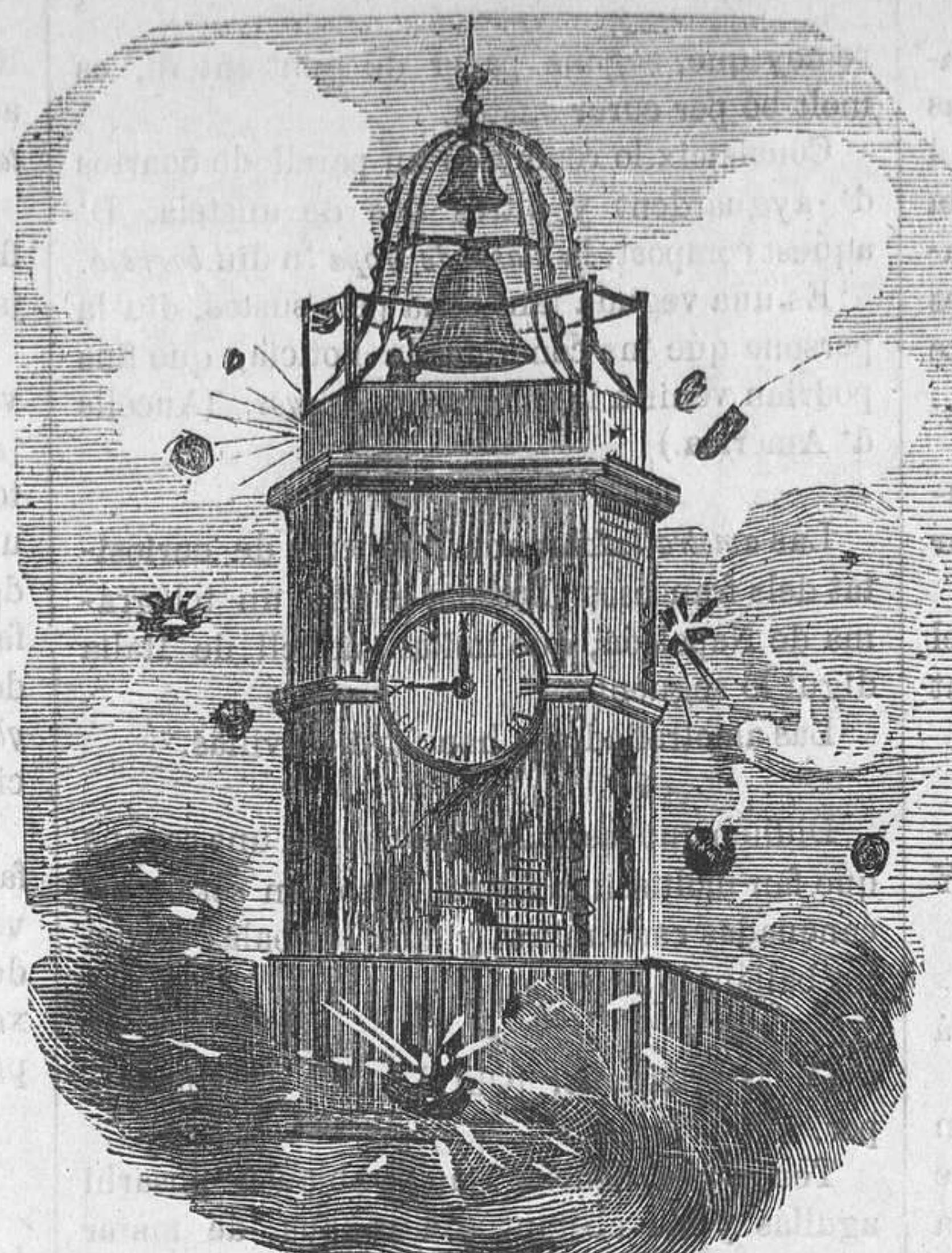
SI SE 'N VENEN MOLTAS

tocará á somatent.

SE VEN

2 QUARTOS

TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ**Rambla del Mitj, 20.**

LA CAMPANA DE GRACIA.

SEMANARI BILINGUE.

¿Com, portat, de ton deliri
Intentas aná á Berlin?...
Vejas que en lloc d' aná al Rhin
No vagis al cementiri!...

—Ahont vas, desgraciat?

—A la guerra!

—A la guerra! ¡Ja sabs lo qu 'es la guerra?
¡Ja sabs que vas á sembrar la desgracia per
tot arreu? ¡Ja sabs que vas á ser una máquina
destructora que funcionarás sempre y cuan á
ton senyor li plasqui?

—L' honor de ma patria perilla y jo sols
vull reparar los insults que sos enemichs li
han dirigit.

—¿Qui? ¿Los alemanys? Es mentida. Ells,
tambe tenen un amo que compromet las vi-
das, son benestar y las hicendas sempre y
quan li plau, de la mateixa manera que Na-
poleon ho fa ab vosaltres los francesos.

—Pero ell s'criidan: ¡mori la Fransa! y jo
avans que tot soch frances.

—Francés avans que tot! ¡Estás en ton ple
judici? Cuan ja tothom proclama y propaga las
ideas de pau universal, encara tu abrigas la

ridícula preocupació del esperit nacional. ¡Ah,
si no hi hagues fronteras! ¡Cuanta sanch
s'hauria deixat de derramar!....

—Si, pero si desgraciadament hi ha fronte-
ras, y rencors de poble á poble.... ¡Com ho
vols fer? No hi ha altre recurs que defensar la
patria y mantindrer pur son honor....

—Tu ets fill del poble y treballas: ¡no es
veritat, donchs, que la máquina que tens á
ton carrech funciona ab tota precisió y que no

té mes remey que obheir á las lleys que guieren á los constructors, sempre y quan tu la fas uncionar? Aquella máquina, si's sentis del treball que li fas fer, diria una cosa semblada á la que tu dius: estich construida, organisa da d' aquesta lley y no 'm queda altre recurs que funcionar. Pero ¡com vols tu compararte ab una máquina? ¡Si tu tens inteligença!... ¡Si tu sents!...

—¿Com intentas fer desvaneixer mon entusiasme? ¡No veus que ja estich desitjant entrar en combat?

—Tants desitjos tens de ser complice del gran crimen que dos ambiciosos estan á punt de consumar?

—La lluya es leal.

—Si, lleal, com la de las feras: pitjor, per que aquellas no tenen lo raciocini vostre. ¡Y que lograreu ab la lluya?

—Deixar ben sentat lo nom de Fransa.

—Deixar ben sentat en lo trono Imperial á Napoleon.

—Aixo si guanyeu: si perdeu, deixareu ben sentat en lo de Prusia al rey Guillem. Sempre guanyaran los tirans: may la llibertat. Lluya d' esclaus será, á benefici dels enemichs de la llibertat dels pobles.... ¡Oh! ¿Per qué han de ser los pobles cegos fins al punt de no sublevarse devant l' idea de que per la sola voluntat de un home hagin de destrossarre mutuament?

—¿Per qué los pobles han de ser tant cegos que encara hi hagi reys en lo mon? ¡Quin será lo jorn en que's coronarà la obra de la civilisació moderna ab la caiguda de totes las testas coronadas?

Home: ¿quan seras home de debò? ¿quan los ferro-carrils deixaran de transportar exercits conquistadors desde una á otra frontera?

—Quan lo Telégrafo deixará de notificarnos ab volocitat asombrosa las desgracias y catástrofes ocorregudas en lo mon?

—¿Quan los adelants de la ciencia deixaran de utilitzarse pera arribar á descubrir lo fusell de agulla, lo Chasepot y las Ametralladoras?

—Ah! Be ho sab be prou tot lo mon.

—Quan la fraternitat universal sigui un fet?

—Quan lo mon sigui un conjunt de federacions republicanas.

A. SERRA.

NOTICIAS DE LA GUERRA.

Sembla que Napoleon ha enviat á buscar la companyia de la porra per assegurar l' èxit de la primera batalla. Creyém que la invitació se rà acceptada.

Segons se diu, lo general *Bum-Bum* ha recomenat al rey de Prusia al célebre Mister Hume, jefe *imaginari* dels 1500 fantasmas que 's varen insurrecciar en Gracia. ¡Deunos endò! podrà di 'n *Bismark*.

En aquesta guerra los espanyols estém á punt de ferhi un paper lluít.

En aquest moment acabem de saber que 'l rey de Prusia demanaab molta insistencia que se li envihi una copia del plan d' atach de la vila de Gracia. La carta que ab aquest motiu ha dirigit lo mencionat rey á un elevat personatje, va acompañada de una creu en que hi ha grabat un lleó fugint al veurer l' actitud bèlica é imponent de una formiga.

Un metje de regiment ha escrit dient que en lo campament francés s' ha possat en us un

remey que, segons paper de gent entesa, es molt bo per curar sustos.

Consisteix lo remey en un parell de cuartos d' ayguardent y altres dos de mistela. D' aquest compost, la *classe de tropa* 'n diu *barreja*.

Es una veguda tant bona pels sustos, diu la persona que 'ns comunica la noticia, que fins podrian venir á la guerra los *cipayos*. (Aucells d' Amèrica.)

Las *ametralladoras* son l' objecte de curiositat dels francesos. Tothom espera un telegràma de Napoleon, que imitant aquell de Italia digui lo seguent:

Las ametralladoras han fet maravillas.

Diuhen que las *ametralladoras* son uns canons que fan moltíssima feyna. Disparan set ó vuit canonadas cada minut y que las balas surten tot ballant lo *can-can*.

— Y 'ls prussians! ¡Oh! Lo dels prussians fa por.

Tenen uns canons que semblan de posarhi agullas y no obstant son canons de matar francesos.

També han descobert uns fusells que disparan vuit tiros cada segon, sent lo mes notable que las balas surten dels fusells, se 'n van dret al blanch, fan lo mal, y en acabat s' entornan al fusell per tornar á repetir la mateixa funció.

Los prussians son la gent de càcul. Prevenyent que las ametralladoras 'ls podrian fer molt mal, han acordat que tots los que quedin coixos passin á formar en las filas de la cavalleria.

També han inventat uns fusells pe 'ls mancos.

Los francesos se 'n anavan tot xano, xano cap al Luxemburg creyentse que 'n anaban á fer una de las sevas, y al arribar al punt se varen trobar ab los prussians que 'ls hi varen dir:

— «Esta llogat. Cuan Fransa hi va la Prussia ja 'n torna.»

Ja ho veuhen si adelantem.

Canons Amtrong, fusells Chassepot, fusells d' Agulla, fusells Berdan, Ametralladoras y fins unes màquines destructoras que ningú sab en que consisteixen. Vaja, aquests reyots son molt amants de la civilisació y del progrés:

¿QUÉ HI HA DE NOU?

Estich d' alló mes cremat ab Napoleon y ab en Guillem.

Durant tota aquesta setmana, no mes he sentit fer aquesta pregunta:

— ¿Qué hi ha de nou?

— ¿Qué hi ha de nou? No es pas res l' embolich. Que 'ls enterradors volen feina, que en lo mon hi ha massa gent, que l' aigua del Rhin es massa neta y convé ferla tornar roja, que 'ls napoleons tenen ganas de valer *vint rals*... y altres coses.

— ¡Guerra tenim! Si senyors: ¡guerra tenim!...

— Se 'ls figura poca ganga aixó?

Vostés, potser creurán que las guerras son una especie de cóleras inventats pels

homens, pero á n' aixó jo 'ls observaré, com aquell poeta, que *cada cosa es del color del cristal con que se mira*.

Si fossin d' en Napoleon, d' en Bismark, y fins d' en Prim, qu 'es tot lo que 's pot dir, ja fora una altra cosa.

Es clar: vostés son tant vulgars, que ne veuhen mes que la part dolenta de la bulla. ¡Ay, no 'm parleu de guerras, deuhen dir, que totes son dolentes. ¡Qué hi fa que 's derramin unas cuantas mils gotas de sanch, y que 's dongui feina als metjes y enterradors? ¡Qué hi fa que las guerras portin la desolació á dins de las famílies? Tot aixó ¡qu 'es al costat de la gloria que s' alcança, al costat del orgull nacional satisfet?

— Que 's figuran que te de ser poca la satisfacció de Napoleon, ó la del rey Guillem, al veurer passar per devant seu una companyia de mancos, un altra de bornis, un altra de coixos etc., y poder dir plé d' orgull y ab l' amor propi mes que satisfet: tot aixó ho he fet jo?

Confesso que 'ls reys ho entenen.

— Y sino vegin la conducta d' en Napoleon.

Los francesos comensaban á dir que no estaban contents d' ell, y que'l volian destronar.

— Ell que si? ¡Us voleu tornar guerreros, va dir? Donchs ja ho veureu, seguï dient: si teniu ganas de feuse matar, aneu al Rhin y esbraveuse ab los prussians. Aixis logro tres cosas:

Primera, que no 'us recordeu de mi.

Segona: que gasteu las vostras forses.

Y tercera: que mentres vosaltres os menjau las crostas jo 'm menjo la molla.

— Y 'l rey Guillem?

— ¡Quin altre! Sino qu 'aquet té á n' en Bismark.

Se deya si 'ls Estats que son prussians no estaban contents y que lo millor dia n' hi farian una. ¡Si? Donchs ¡au! deixem correr la Prussia, que ja la tenim, y convertim la qüestió en qüestió alemana. Y velshi aqui que en aquest moment, en l'altra part del Rhin no hi ha mes que alemanys, y crits de vivas pel rey de Prussia, y homes disposats á ferse matar per la Prussia. Vegin si tant l' un com l' altre jugan fi.

Qui no 'ls conegui que 'ls compri.

Vostés dirán: — Y es bonich y está corrent, que un parell d' homens disposin de tants mils homens?

Una de dos lector: ó es repùblicá federal, ó es monarquich.

En lo primer cas, ¿que vol que li digui sino que la pau dels pobles no serà may una veritat mentres hi hagi en lo mon caps coronats y poders centralisadors?

Y si es monarquich, sols li tinch de dir:

Aprengui, aprengui: aixó es lo que donem los reys y las ideas centralisadoras.

Si avinguts tots los pobles destronessin á tots los reys y constituissin federacions republicanas, ¿s' arrivaria allavoras ahont s' arriba are? — S.

¡UN REY PER CARITAT!

Los que denigreu la pàtria ab tals y tants candidats com los que han vingut fins are:

— ¡Qué no esteu escarmentats!

— ¡Que teniu brossas als ulls,

las orellas á adobar,

quan no veieu si convenen,

quan no sentiu esclarar:

— ¡Jux! ¡qué dolent! ¡no m' en flo!

LA CAMPANA DE GRACIA

ino té partit! i ja es passat...?
¿Qué no 'us bastan quatre micos
que son los que 'us han donat,
qu' encar' persistiu buscantne
un altre, per totes parts?
¡Ay! ¡Qué Deu vos fassia bons!
¡Pobra gent! ¡Deu vos ho pach!
¿No coneixeu, progressistas,
qu' en lloch d' anar endevant
camineu, com las tortugas,
poch á poch y encara mal?...
¡Moltas de gracies, patriotas!
Aneu buscant, tots, buscant,
un monarca qu' ens enjoniui,
Aneu la Espanya aprimant,
que aixó fa molt progressista,
que aixó fa molt liberal,
y aixis potser que trobeu
un nou Rey per caritat.

PAU BULLANGA.

A N' EN PRIM.

¡Senyor Prim, vos heu lluhit!
¡Vos heu ben lluhit, D. Joan!
¡Quin paper, ab lo monarca
qu' era 'l vostre candidat!
Vaja, que si 'ls altres sis
que vos porteu amagats,
segons contan malas llenguas,
son tots sis per un igual,
y mouhen tant terratrémol
desde 'l ponent allevant,
fent somourer l' equilibri
de tota Europa, ja cal
que feu esmolarvos l' eyna,
per que ni Gracia ha passat
tot alló que passariam...
Mes, ¿no veieu sant cristiá?
que 'l poble no está per brochs,
que lo que desitja es pau?...
Val mes qu' enjegueu á dida
tots los reyetons plegats,
que no valen junts tres cuartos.....
y vinga la federal.

Pero, ¿qué dich? ¿Qué somío?
Si, vaya: ja pots xiular...
¿Qué no vols caldo? Tres tassas.
¿Aixó vols? ¡Aixó no heurás!
Senyor Prim, vos feu molt bé.
Vos feu molt bé, Senyor Joan.
Si 'l poble crida, tostorro,
y aixis se 'l ferá callar.
Nada. A ca 'n Ribot ¿qui mana?
¿Teniu, are creus y graus?
Doncas... alante ab las hatxas,
guerra á los republicans,
himne de Riego, pallissas,
y... ¡VIVA LA LLIBERTAT!!

PAU BULLANGA.

BATALLADAS.

—¿Quin descubriment!
—¿S' ha descobert la direcció dels globos?
—En Monturiol ha pogut per fi realisar son
somni dorat de la navegació submarina? ¿S' ha
descobert un nou planeta? ¿S' ha trobat lo mo-
viment continuo?
—Res d' aixó: s' ha descobert un canó que
mata á son contrari y en acabat li diu: ¡Deu t'
hagi perdonat!

La *Internacional* de Fransa ha protestat con-
tra la guerra.

—Ay! ¡ay! Jo 'm creya que 'ls de la *Interna-*
cional no 's volian ficar en política.

—Si la Prussia guanya: ¿qué farem los es-
panyols?

—Tindrem lo rey que 'ls prussians vulguin
—Y si guanya la Fransa?

—Lo que vulguin los francesos.

Aquest es lo resultat de la *Diplomacia* d' en
Prim.

L' *Imperi es la pau*, diu Napoleon III. Fran-
cament, si aixó es pau, no sé pas que deu ser
guerra.

Home senyor Bismarck: vosté que, segons
veig, tant s' espavila per bátrar als francesos
¿perqué no ve á veurer si en Prim ó en Gamin-
de li volen deixar la *campana de Gracia*? Si la
pogués conseguir, lo sistema de defensa li fora
molt fácil.

Si 'ls francesos ataquessin lo Luxemburg,
agafava la *campana*, la col-locaba en lo interior
de la fortalesa, y després feya tocar á somatent
per una criatura cualsevol, tant com vulgués,
sense perill de que may los francesos pogues-
sin entrar dins. Miris, á Gracia, si 'ls paysans
no se 'n arriban á anar, lo qu' es las tropas
del govern encara hi haurian d' entrar.

La primera ventatja que la guerra ens ha
produhit ha sigut la de incomunicarnos ab lo
Nort d' Europa y casi ab la Fransa. Res: es
qu' estem en plena civilisació, velshi aqui.

—Diu que 'ls francesos compran ufals y
palla.

—Per qui la volen, per son exèrcit?...

—Per los caballs de son exercit.

—Be, vaja, dígali hatxe.

Vaja, que diguin lo que vulguin, qu' en
Prim es molt diplomàtic. ¿Qui sino un gran
diplomàtic convé en ser la baldufa d' en Bis-
mark? ¿Qui mes que un gran diplomàtic ele-
geix un candidat que origini una guerra que
tal volta siga l' origen de una gran conflagra-
ció europea? Vaja, 'ls hi dich qu' en Prim es
un gran diplomàtic.

—¿Que no ho saben? Lo papa es infalible.

—Voldria dirnos, senyor papa, si guanyará
la guerra Napoleon ó Guillem?

Com are voste tot ho sab, com may se pot
equivocar, per aixo li pregunto.

—A veurer si de resultas de la guerra en
Garibaldi y 'ls seus donan una tunyina á Pio
Nono?

—No pot ser, que li pegin.

—Perqué?

—Home, perque habentlo declarat infalible
'l deuen tambe haber declarat masell.

Napoleon se 'n va á la guerra,—birondon,
birondon, birondena,—Napoleon se 'n va á la
guerra,—no se pas quan vindrá.

Si serà per la Pascua....ó despres d' ha-
ber rebut una pallisa que 'l dexin baldat.

En un periódich alemany hi he llegit la se-
güent anécdota:

Habentse de posar en viatje en Bismarck pe-
veurers ab lo rey Guillem, va donar órdre á son
majordom perque li fes arreglar lo equipatje.

Un de la seva familia, admirat de un viatje
tant repentí, li digué:

—Y quant temps estarás fora?

—No ho sé, contestá l' home d' estat, no vo-
len deixar participar á ningú de sos secrets.

En aquest moment entrá 'l majordom y pre-
guntá al ministre:

—¿Cuántas ampollas de *Cognac* vol lo senyor
ministre, en lo equipatge?

—Disset, contestá l' altre.

Lo parent se retirá del cuarto dihent:
Lo viatje será curt; no durará mes que disset
dias.

També, en lo mateix periódich, he llegit la
següent:

En Ems, lo rey Guillem volia fer una vida
bastant tranquila, y per atraurers las simpa-
tías de sos súbdits, ó esclaus, volia donalshi
conversas y passar ratos en las botigas y ca-
fés. Un dia, entrá en un restaurant á dinar y
va anar convidant en la seva taula á tots
quants entraban en la fonda. Quan ja n' havia
convidat dotse, entrá una persona d' elevada
categoria: era 'l embajador francés Mr. Be-
nedetti. Tothom fixá los ulls en ell y en lo rey
per veurer si aquest lo convidaria. Guillem
al veurel, girá la vista y 'l deixá passar de
llarg:

—Ba, digue la gent, ó no l' ha vist ó ja te
prou gent á taula.

Al cap de dos minuts entrá una persona en
lo restaurant.

—Veniu, vos, veniu, digué 'l rey Guillem,
en la meva taula hi pot cabrer tothom menos
la sombra de Napoleon.

Fins la canalla 's revoluciona.

L' altre dia vaig sentir una colla de criatu-
ras que cantaban lo següent:

General Bum-Bum,

posi oli, posí oli,

general Bum-Bum,

posí oli á ne 'l llum.

En Lopez ja ha publicat la *Passió Politica*.
Si volen veurer lo preu, mirin l' anunci de
l' última plana.

No cal que 'ls recomeném l' obra, perque
ja 'n ha sigut bé prou ab las moltes represen-
tacions que conta.

Lo que si 'ls dirém es que en la edició hi es
tota sensera, tal com vá ser escrita, y tal com
s' hauria de representar, si un cùmul de cir-
cunstancies no 'ho haguessin impedit.

Si Napoleon consultés al papa sobre si mor-
rà ó no en la guerra, de segur qu' ell li con-
testaria, imitant l' oracul del temps dels ro-
mans:

«Ibis redibis non murieris in bello.»

¿Qué vol dir aquesta llatinada, preguntarán
vostés?

Jo 'ls ho esplicaré. La frase que acabo de
transcriuer té dos significats. Tot depent
d' ahont se pçsa la coma: si 's diu

LA CAMPANA DE GRACIA.

Ibis, redibis, non murieris in bello.
Vol dir aixó: *Hi anirás y tornarás: no morirás en la guerra.*

Pero si diu:

Ibis, redibis non, murieris in bello.
Allavoras vol dir aixó altre:
Hi anirás y no tornarás: morirás en la guerra.
Lo papa pot contestá, no posant la coma
en llech y deixant que Napoleon la posi allí
ahont vulgui, sense por d' equivocarse.

Lo Rey de Prusia va dir entre altres cosas:
«Anem á lluytar per la llibertat y pel dret.»
«Han vist may un cinisme com aquest? Un rey com lo de Prussia anar á lluytar per la llibertat y pel dret... Si hagues dit que anava á lluytar per la llibertat de fer ell lo que li dongués lo real gust, potser l' hauria eregut. Are sols dich que lo rey de Prusia es per mi un soberà tant odiós y tant repugnant com lo de França.

Un grup de francesos corria pels carrers de París armat d' escombras com volen dir que pe 'ls prusians bastaban las escombras.

Y despresa diran que no mes hi ha andalusos en Espanya.

Potser aquelles escombras volian dir qu' es precis fer en França una escombrada seria.

Si fos aixó, jo desitjaria que per tot arreu se fesin manifestacions per l' estil.

Per qui está *La Campana de Gracia*? Pels prusians?

—Si senyors, la *Campana* está pels prusians.
—Be per la *Campana*.
—Oh! Aturis: també está pels francesos.
—Are si que no l' entenç.

—La cosa no pot ser mes clara: la *Campana* creu que los francesos, tant com los prusians, son germans seus.

Ja sé jo que vosté precisará 'l cas present y dirá: tal com las cosas estan i per qui son las sevas simpatías? Allavoras jo li diré que las sevas simpatias no son per cap dels exercits. Al rebrer la noticia de la primera batalla sols li tocará plorar la nova desgracia de la humanitat y malehir una vegada mes la hora en que Napoleon y Guillem se posaren la corona.

Lo lema de la *Campana* es lo seguent:

GUERRA Á LA GUERRA!

Lo poble de Tolon entussiasmat ab la guerra va fer malbé l' asta de la bandera del consulat espanyol. L' Olózaga diu que va ser per equivocassió. Com L' Olózaga es home de talent, ja ha sabut trobar la manera de dissimular l' insult.

Lo poble de París crida: ¡viva la guerra! M' agradaría saber quants dels que baladrejan pels carrers de París han anat al Rhin.

¡Al Rhin! ¡Al Rhin! cridaba un parisien tot entussiasmat.

—Ves, tanoca, li digué un altre, tirathi de cap, ja que tantas ganas tens d' anarhi.

Un francés partidari de la guerra: ¡Al Rhin, al Rhin!

—Un francés partidari de la pau: al Sena, al Sena, qu 'es mes apropi.

Aquest Napoleon fins s' empenya en contrariar á la Naturaleza. ¿Com dimontri se li acut voler *castanyas* en plé Juriol quan no sol haberhi fins per alla als entorns de Tots Sans?

—No 'ls sembla que si Napoleon pert la juggedada, lo qu 'es l' imperi francés ja 's pot dir que ha begut oli?

Per are la guerra es entre francesos y prussians, sino que la Baviera també s' hi posa á favor dels prussians y la Dinamarca, segons se diu, tal vegada s' hi posará á favor dels francesos. La Russia potser, valentse de la ocasió se 'n anirá á Constantinopla, sino que la Inglaterra potser no ho voldrá. Tampoch aquesta nació permetrà que la Prussia ni la França s' apoderin de la Bèlgica, com tampoch voldrá que la Unió Ibérica sigui un fet....

—Ay! ¡ay! ¡Com s'embolica la cosa! Tant mateix en Napoleon quan va dir que veia uns petits negres en l'horizont, habia d' haber dit que hi veia uns topes mes grossos que si grons.

Are diuhens que serà rey lo duch d' Aosta. ¿No si oposarà pas ningú mes que 'l poble espanyol?...

Los madrilenyos varen fer una manifestació devant de la embajada francesa... sino que's varen equivocar. Se varen pensar qu 'era l'embajada de Marruecos.

—A l' Olózaga li donen lo gran cordó de la legió... d' honor.

—De qué?
—D' honor, home, d' honor.
—Com se coneix qu 'es embajador de l' Espanya ab honra...

Uns marellosos que varen cridar ¡viva la pau! varen ser xiulats. ¡Ahont comensa l' Afrika? ¡En los Pirineos ó en Marsella? Potser los africans tenen una colònia á l' altra part dels Pirineos.

—Qué pensa fer en Prim? ¡Será cert que 's van á posar sobre las armas vuitanta mil homes? ¡No 'n té prou encara don Joan de ser una parodia ridícula d' en Metternich que fins vol que vingui un nou Cervantes á escriurer un altra *Don Quijote*? Aquests progressistas son una calamitat may vista.

CORRESPONDENCIA DE LA CAMPANA.

Piteus. Barcelona. Corrent.—Trovador del Besós. Badalona. No puedo complacerle.—

Nofre Cresta. Barcelona. Ni la poesía catalana ni la castellana 's podan insertar.—Pau Buillanga. Id. A vosté ja no li posaré cap mes contesta. Escrigui y ja sab que lo seu, sempre serà ben rebut. Aixó es lo que te entendrehi.

—Pau Rosella. Id. Aquesta setmana..... non possumus, com diria aquell senyor á qui are han declarat infalible.—G. M. y D. Id. No señor, no y lo siento. Seitnes. Id. Tampoco.—El Cocodrilo. Id. Id.

La Correspondencia al director ó administrador de la *Campana de Gracia*.

XARADA.

Prima dobla es un ball nou que 'agrada á molt de jovent, y que 's balla en los teatros y en cassinos y cafés.

Prima y dos es nom d' article que 's ven á cal adruguér. Si ha parit la teva dona y la pobra no té llet, porta á dues y tercera al menut, y 't nirá bé. Y si 't vols fer retratar, te 'n vas als Escudillers, que á n' allá hi ha un retratista que per cert retrata be: lo seu nom es prima y cuarta y bastant nomenat és per tots aquests contorns; y si lo tot vols sabré es alló que 'n Prim buscaba sols que per ell... feya vent.

La solució, per suposat, dissapte.

ANUNCIS.

LA PASSIÓ POLÍTICA.

TRAGI-COMEDIA SATÍRICA É HISTÓRICA EN QUATRE ACTES
Y CNZE QUADROS.

estrepitosamente aplaudida en lo Teatro dels Camps Eliseos.

Un quadern en quart de 32 planas á dues columnas ab un grapat de ninots y ab totas las campanillas.

Preu 2 rals.

En la llibreria de Lopez, Rambla del Mig, núm. 20 y demés principals de Barcelona.

S' envian també pel correu mediant l' envio de cinc sellos de franqueig.

FEDERACION ESPAÑOLA,

o solución para el inmediato planteamiento de la república democrática federal en España, por

ISIDORO DOMENECH

Vendese á 2 rs. en la librería Española de Inocente Lopez, Rambla del Centro, número 20.

Imprenta de la V. é H. de Gaspar.-Ataulfo, 14

J. Lopez, editor.